

קולנו יקר

הגב' סופר, ובו הצד השני הוא שופט מחווי?
על אחת כמה וכמה שנוכחים כללים אלה
לגבי מיקרה רגיל.

★ ★ ★

ויכות זה התעורר לא מכבר בקשר להצ' עת-חוק של שרה-משפטיים הקודם, המונחת עדיין על שולחן הכנסה.
דוב יוסף רצה לאסור פירסום כל פרט על מאסרו של אדם וחקירתו, עד להתחלת משפטו. רק לקצין-משטרה הותר, על פי הצ' עה זו, לפרסם פרטים כאלה. האמתלה: ה' צורך להגן על שמו הטוב של אדם שבינתיים אינו אלא חשוד.

התנגדנו בתריפות להצעה זו. כי היא ה' תה יוצרת מצב כמו זה ששרר במישטרים פאשיסטיים וסטאליניסטיים: שאדם יכול ל'

בפעם הראשונה שמענו על האשמות עור' כתידין יונה סופר נגד השופט אליעזר מלחי לפני חודש וחצי, ממקור סודי ומוסמך. חקירה קצרה אימתה את הידיעה היסודית: הגברת סופר אמנם טענה כי שילמה לשופט הנכבד שוחד.

עמדנו בפני החלטה קשה: לפרסם או לא? השאלה התעוררה בגלל אישיותה המיוחדת של יונה סופר. היא מוכרת היטב למערכת, מאז נכנסה למשרדנו, לפני עשר שנים, ו' סיפרה כיצד אביה רודף אותה ומתנכל לה. מאז טיפלנו בעניינים רבים שהיו קשורים עימה. המכנה המשותף לכולם: כל העולם מתנכל לגברת סופר.

האם מותר לפרסם בעיתון אישום כה כבד, נגד שופט, על פי תלונתה של גברת זו? האם לא יכתים הדבר את השופט, ואת מער' כת השיפוט בכלל, ללא הצדקה?

נגיד זה היה קיים שיקול הפוך: לא זה בלבד שהיה בידינו סקופ עיתונאי מרעיש, אלא ששטייתנו הטבעית היא לפרסם כל דבר שהוא בבחינת ידיעה ציבורית.

אחרי דיון נוקב החלטנו לדחות את הפיר' סום — אחד המיקרים המעטים, בכל 16 שנות קיום המערכת, בהם החלטנו החלטה כזאת.

★ ★ ★

כמה ימים לאחר מכן שמענו כי עורכי ה' עיתונים היומיים התכנסו, החליטו לדחות אף הם את פירסום הידיעה, מסיבות דומות, על' פי בקשת שרה-משפטיים. השר הבטיח חקי' רה, ביקש לדחות את הפירסום עד לסיומה. ועדת העורכים היא מוסד המקיים חרם טר' טאלי על העולם הזה. האישים השולטים בו עוינים את השבועון המסויים באופן קיצוני. אבל הפעם דווקא נזכרו העורכים הנכבדים בקיום השבועון: הם הודיעו לשרה-משפטיים כי יקבלו את בקשתו לדחיית הפירסום רק בתנאי שגם העולם הזה יפעל על פי קו זה. כשפנתה אלינו אישיות ממשלתית בכירה, הודענו לה על החלטה שכבר קיבלנוה קודם לכן: להשהות את הפירסום עד אשר יתברר טיב ההאשמות, ויוכח שיש להן, לפחות לכאורה, בסיס רציני כלשהו.

זה היה המצב עד לפני שבוע. אז קרו שני דברים:

● ידיעות אחרונות פירסם את הידיעה. (עורכי העיתון הסבירו זאת על פי שיקולים ענייניים, ואילו עורכי מעריב טענו כי הפיר' סום בא כדי להתנקם בהם.)

● על-פי מימצאי החקירה המשטרית, נחברר כי הפרשה לא תוכל להיגזר מבלי לעבור דיון בדרג המשפטי העליון — דיון שלא יוכל להישאר סודי.

לכן החלטנו לפרסם את הפרשה, בצורה אחרת וזהירה. גם הפעם ויתרנו על כל סממן סנטיציני: לא הקדשנו לה את השער, השתדלנו לתאר את הדברים בפרופורציות הנוכחות, תוך שימת הדגש על הפרט המרכזי של הפרשה: אישיותה המיוחדת של המתלור' גנת.

★ ★ ★

מאז ראשית פרשה זו שאלנו את עצמנו כמה פעמים אם אומנם צדקנו בהחלטתנו היסודית — דחיית הפירסום.

לא אסתיר כי היו בלבנו מלכתחילה ספ' קות חמורים. ספקות אלה התחזקו עוד יותר ככל שהתקדם העניין. אנו נוטים עתה להאמין כי החלטתנו היתה מוטעית, וכי היה עלינו לפרסם את הפרשה כבר עם קבי' לת ידיעות הראשונות. אחרי שכבר ויתרנו על הסקופ, והקרבנו את האינטרס הצר של השבועון לשיקול ציבורי, מותר לנו לכפור בהחלטתנו מבלי להיות חשודים בגישה סנ' סציונית פסולה.

יש כמה סיבות לדעתנו שטעינו:

● ממילא נודע הדבר, תחילה בחוג מצומצם, ולאחר מכן במעגלים מתרחבים ו' הולכים. כשידיעות עוברות בלחש, הן עוב' רות בהכרח גילגול של הגומה — עד שה' שמעות חמורות הרבה יותר מן האמת.

● אסור שתהיה לקורא ההרגשה שיש ידיעות, בעלות אופי ציבורי מובהק, המוס' תרות ממנו.

● אם נניח לרגע כי אין שמץ של יסוד להאשמות נגד השופט — מוטב היה להבהיר זאת תוך כדי פירסום הידיעה, על-ידי מסירת העובדות באיזון הנכון, מאשר על-ידי ה' גניזה. מידת האחריות של העתון צריכה ל' התבטא, במיקרה זה, בניסוח נכון — לא ב' העלמה.

כל זה נאמר לגבי מיקרה מסויים זה — שהוא מטבעו מיקרה קיצוני ביותר. כי מה יכול להיות נדיר יותר מאשר מיקרה בו מצ' טיינת המאשימה באישיות כה ססגונית כמו

ישראל הבתולית והרומנטית קוראת לך!

הרם פעמיך ובוא לחוף-האלמוג
השמורה המרהיבה בדרומה של אילת

חדרים ובונגאלוס להשכרה
במחירים עממיים

ביכולתך להביא עימך ארוחותיך,
ולקמץ להנאתך על החוף הנהדר

מלון חוף האלמוג

ת.ד. 118

טל. 2200

אילת

כל 14 יום טיול מיוחד לבולגריה
דרך יון בהפלגה באניה המפוארת
"אנה מריה" מחיפה לפיראוס, 6
ימי שהייה ביון כולל פנסיון מלא,
טיולים בעיר, ביקורים במועדוני
לילה ונסיעה לבולגריה באוטובוס
הלוך ושוב. במחיר: —

\$ 78 + 598 ל"י

טל'ול ראשון: 23.5.66

טייל ברחבי בולגריה בעזרת חברת
"אוניברס" העוסקת מזה 8 שנים
בארגון וסידור הטיולים לבולגריה.
השתמש בקשרים הטובים שלנו כדי
להנות מטיול מעניין, מבתי מלון
טובים וממחירים שרק אנחנו
יכולים להשיג לך.

"אוניברס"

חברה לתיירות והובלה בע"מ

תל-אביב: רחוב רמב"ם 17

חיפה: דרך העצמאות 88

מעצר יזולה תבור

היעלם בלילה, מבלי שהציבור ידע על כך, ומבלי שמותר יהיה לפרסם דבר על גורלו. המשטרה היתה יכולה לאסור בניאדם ולהע' לים את דבר המאסר והחקירה (למשל, ב' פרשת תל-גיבורים) או להיפך, לאסור אדם ולפרסם זאת בהרחבה סנטיצינית, כאוות נפ' שה. הדבר היה נותן בידי המשטרה נשק פנטסטי לסחיטת הודאות מפי עצורים — בנוסח: אם תדבר, לא נפרסם, אם תשתוק, נפרסם ברעש גדול.

נדמה לי כי המיקרה של פרשת השופט מוכיח כי אין טעם בחוק כזה. כי הנה עש' תה כל העיתונות יד אחת לדחיית הפירסום — ונסתבר כי דחייה זו היתה, בחשבון סופי, מיותרת ומזיקה.

★ ★ ★

עד שהיועץ המשפטי יתן את החלטתו אם לפתוח במשפט או לגנוז את התיק, החלטנו לרכז את פעולתנו העיתונאית בפרשה זו סביב אישיותה של המתלוננת. כי זו, כאמור, מההה את הפרט הקובע להערכת הפרשה. אין זה קל. הנה נסעה כתבת העולם הזה, שזולה תבור, לחיפה כדי לשוחח עימה. כש' הגיעה לדירתה, נתקבלה באדיבות רבה על' ידי אשה אחרת, נתבקשה לשבת ולהמתין. כעבור כמה דקות הופיעו בדירה שוטרים, שהוועקו על-ידי הגברת סופר. היא טענה כי הפנייה העיתונאית הרגילה מהוה, הסגת גבול פלילית — דבר כה מופרך עד כי אפילו עורכת-דין מתחילה צריכה לדעת זאת. על כל פנים, הכתבת הוזמנה למשטרה, יחד עם הצלם, ושם נגבתה ממנה עדות.

גם פרט זה יכול ללמד משהו על אישיות המתלוננת — והוא רק אחד מיני רבים ה' מובלים לאותו כיוון.

רק כעבור יומיים הצליח כתב העולם הזה לקיים שיחה רצינית עם עורכת-הדין יונה סופר. התוצאות — בעמודים 16—17.

איש כפי